

తెలియకవిచ్చి

- జి. సరస్వతి

“ఈరోజు పార్టీలో కుమార్ తన పెళ్లాన్ని అదేపనిగా పొగడడం నాకేం నచ్చలేదురా” అన్నాడు రఘు ప్రాణమిత్రుడు శివరాంతో.

ఇద్దరూ కుమార్ కు ప్రమోషన్ వచ్చిన సందర్భంగా అతనిచ్చిన పార్టీకి వెళ్లి వస్తున్నారు.

“ఎందుకనిరా?” అడిగాడు శివరాం.

“ఎందుకేమిటి? ప్రమోషన్ కోసం రాత్రి పగలూ కష్టపడి పని చేసింది వీడు. కానీ ఆ క్రెడిట్ అంతా పెళ్లానిదే అన్నాడు” రఘు గొంతులో వెక్కిరింత.

“కుమార్ పడిన కష్టానికి వాళ్లావిడ సహకారం బాగా వుండి వుంటుంది రఘూ! దాన్ని వాడు అర్థం చేసుకుని గౌరవించాడు. అది నిజంగా మెచ్చుకోవలసిన విషయమే” అన్నాడు శివరాం.

“కుమార్ ఎంతో తెలివైనవాడని, సమర్థుడని మనకు తెలుసు. అలాంటివాడు భార్య సపోర్టు తనకు శక్తిని, ఉత్సాహాన్ని ఇచ్చి ముందుకు నడిపిస్తుందని చెప్పడం తనని తను తక్కువ చేసుకోవడం కాదా? దాన్ని నువ్వు మెచ్చుకోవలసిన విషయమని ఎలా అన గలుగుతున్నావో నాకు అర్థం కావడంలేదు” అన్నాడు రఘు ఎగతాళిగా.

‘ఇలాంటి విషయాలు నీకు అర్థం కావులే రఘూ! ఎందుకంటే నీది ఆడదంటే గౌరవంలేని ఇరుకు మనసు. సమయం వచ్చినప్పుడు నీకు బ్రెయిన్ వాష్ చేస్తే తప్ప మారవు’ అనుకున్నాడు శివరాం మనసులో.

పది నిముషాల తరువాత తను కొనదల్చిన ఇంటి దగ్గర కారాపాడు రఘు.

ఇద్దరూ కారు దిగి గేటు తాళం తీసి లోపలకు నడిచారు.

“ఇల్లు విశాలంగా ఉందిరా. గాలి, వెలుతురు ధారాళంగా వస్తాయి. చుట్టూ వున్న ఖాళీ జాగాలో ఎన్నో మొక్కలు వేసుకోవచ్చు. ధరణికి ఇల్లు బాగా నచ్చి వుంటుంది” అన్నాడు శివరాం ఇల్లు చూడడం పూర్తయ్యాక.

“ధరణికి ఇల్లు చూపెట్టలేదు” అన్నాడు రఘు.

“అదేమిటిరా? ఇంటిని ఇల్లాలికి చూపెట్టి అభిప్రాయం కనుక్కోకుండానే కొనాలని నిర్ణయం తీసుకున్నావా?” అని అడిగాడు శివరాం విస్మయంతో.

“అవును. పెళ్లాం అభిప్రాయం తెలుసుకోవడానికి, సలహాలు తీసుకోవడానికి నేనేమీ చేతకానివాడిని, కొంగుచాటు మొగుడిని కాను” అన్నాడు రఘు

అహం తోణికిసలాడుతున్న గొంతుతో.

“అంటే నీ నిర్ణయాలకు ఎదురు లేదన్నమాట” అన్నాడు శివరాం.

“నా మాటకు ఎదురులేదు. ధరణికి కృతజ్ఞత కూడా లేదు” అన్నాడు రఘు.

“కృతజ్ఞత దేనికిరా?” అనడిగాడు శివరాం ఆశ్చర్యంతో.

“దేనికేమిటి? సామాన్య కుటుంబంలో వుట్టిన సగటు ఆడపిల్ల ధరణి. కలలో కూడా ఊహించలేనంత అంతస్తు, ఐశ్వర్యం నావల్ల అనుభవిస్తోంది కదా. అయినా ఆ విషయాన్ని గుర్తించనట్టే ప్రవర్తిస్తుంది. పైగా ఎప్పుడూ ఏదో పోగొట్టుకున్నట్లు, మొయ్యలేని బరువుతో కృంగిపోతున్నట్లు కనబడుతుంది” అన్నాడు రఘు.

“కారణం అడగలేకపోయావా?” అని శివరాం ప్రశ్నించాడు.

“ఎందుకడగలేదూ? నీకంటూ ఒక ఇమేజ్ లేకపోయినా అన్ని సుఖాలూ సమకూరాయి. నావల్ల ఇంత ఫేవర్ జరిగినా ఇంకా ఏదో తక్కువ చేస్తున్నట్లు డర్లగా వుంటావే? అని చాలాసార్లు అడిగాను. నవ్వేసి ఊరుకుంటుంది తప్ప జవాబు చెప్పదు. నాకైతే నిర్లక్ష్యమేమో అనిపించి ఒళ్ళు మండిపోతుందనుకో” అన్నాడు రఘు.

విషయం అర్థమైంది శివరాంకు.

“ధరణి మనశ్శాంతి లేక మనసు బరువెక్కి కృంగిపోతోందేమో?” అన్నాడు రఘుతో.

“చాలేరా. మనశ్శాంతి లేకపోవడానికి నేనేమీ త్రాగుబోతునీ, తిరుగుబోతునీ కాదే” అన్నాడు రఘు.

“భార్యకు మనశ్శాంతి లేకుండా చేయడానికి భర్త త్రాగుబోతు, తిరుగుబోతు కానవసరంలేదు. ఇగో చాలు. వ్యసనపరుడి భార్యకు సాటివారి సానుభూతయినా ఉంటుంది. కానీ భర్త ఇగోవల్ల భార్య పడే

క్షోభను ఆమెను కన్నతల్లి కూడా అర్థం చేసుకోవడం అవురూపంగా చూసుకుంటున్న చుట్టూ వున్న వాళ్లందరినీ చెప్పందని కూతుర్నే తప్ప వుంటుంది అన్నాడు శివరాం.

“ఏమిటి? అక్కడికి నేనేదో ధరణికి చెప్పిస్తాను. రోకి గురి చేస్తున్నట్లు మాట్లాడుతున్నావే అన్నాడు రఘు కోపంగా.

“అంత పెద్ద మాట వద్దులేరా రఘూ! నువ్వు అర్థం చేసుకోవడం లేదు. ధరణిమీద ప్రేమలేని వాడికి కాదు అన్నాడు శివరాం. స్టేటస్ తోపాటు పెంచుకున్న అహంబావలతో చాలా చురుకైనగా చూస్తున్నావు. సగటు ఆడపిల్ల అన్నాడు శివరాం పోయినా నీ దయవలన సుఖాలను అనుభవిస్తున్నావే. పదేపదే అంటూ నీకు తెలియకుండానే అన్నాడు శివరాం. స్పృహ గాయపరుస్తున్నావు” అన్నాడు శివరాం.

“నిజం నిఘూరంగానే వుంటుంది మరీ అన్నాడు రఘు.

“ధరణిని పెళ్ళాడే నాటికి నువ్వు సామాన్య కుటుంబం కదురా” అన్నాడు శివరాం.

“కాదని నేననలేదే. నాకు పెద్ద చదువులు చేయించిన లిగిన పెద్ద ఉద్యోగం కాదు మా నాన్నది. అంతా తోపాటు బ్రెపు, పార్టుహ్యాండు పరీక్షలు పాస్ చేసి ఫర్ గా ఉద్యోగంలో చేరాను. తరువాత పి.జి. టైటిల్ కు జీలో ఎంబిఎ చేసి కష్టపడి పని చేసి టాప్ రెజల్ట్ వచ్చాను. పట్టుదలతో అనుకున్నది సాధించడానికే పదేళ్ళకు పైగానే పట్టింది. అయినా ఇవన్నీ నీకు తెలిసిన విషయాలే కదురా. ఎందుకడిగావు?” అని ప్రశ్నించాడు రఘు.

“ఈ సంగతులన్నీ నాకు తెలుసు రఘూ! నీతోపాటు శ్రమిస్తూ ధరణి నీకందించిన సపోర్టు గురించి కూడా తెలుసు” అన్నాడు శివరాం.

“డిగ్రీ కూడా పూర్తి చేయని ధరణి ఏ ఉద్యోగం చేయలేదు. నాకు సపోర్టుగా నిలబడిందని అందాడేమీ టిరా?” అనడిగాడు రఘు అర్థం కానట్లు.

“ఉద్యోగం చేసి జీతం తెచ్చి చేతిలో పోస్తే సపోర్టుగా వున్నట్టా? కాదురా. ధరణి నీకందించిన అందం డబ్బుతో విలువ కట్టలేనిది. నీ సంపాదనలో ససారాన్ని జాగ్రత్తగా నడుపుకుంటూ వచ్చింది. మీ అమ్మను, నాన్నను కళ్లలో పెట్టుకుని కాపాడింది. అప్పటికి బాగా పసివాళ్ళయిన నీ పిల్లలకు, నీ తల్లికి డ్రులకు తరచూ అనారోగ్యాలు కలుగుతూ ఉండే డాక్టర్ల చుట్టూ తిరిగి మండులిప్పించి బాగు చేసుకుంది. అత్తవారిళ్ల నుంచి మీ చెల్లెళ్ళు వండుకుంటు పురుళ్ళకు వస్తూ పోతూ ఉంటే ఉన్నంతలో వాళ్ళలో లోటూ రాకుండా చూసి పంపేది. నువ్వు ఉద్యోగంలో చదువుతో బాగా అలసిపోయి ఏ రాత్రికో ఇంట్లోకి వచ్చే సదుపాయాలు చేసి సేదదీర్చేది. నీ ఏకాగ్రత కంటే కూడదనే ఉద్దేశ్యంతో ఏనాడూ సమస్యలు నీ ముందు తెచ్చి విసిగించలేదు. నీకిబ్బంది అవుతుంది. అంతప్పనిసరైతే తప్ప వుట్టింటికి వెళ్ళడం కూడా వద్దు కుంది.”

“ఇంక ఆపరా! ఇవన్నీ ధరణి ఇల్లాలిగా చెబుతున్న సిన డ్యూటీలు కావా? పెద్ద ఫేవరు చేసినట్లు మాట్లాడుతున్నావేమిటి?” అన్నాడు రఘు కోపంగా.

“అలాగైతే ధరణిని పోషించడం భర్తగా నీ బాధ్యత

కాదా? డాన్ని ఫేవరంటున్నావేం?”

రఘు నిరుత్తరుడైనాడు.
 “పోనీ నువ్వన్నట్లు ధరణి చేసినదంతా డ్యూటీయే అనుకున్నా ఆ డ్యూటీలో నీ కృషికి సహకరించాలన్న తపన, తాపత్రయం లేవా? నీ కష్టం ఫలించి నువ్వు టాప్ లెవెల్ కి చేరాలన్న ఆశ, ఆకాంక్ష లేవా? వాటిని నువ్వు అహంభావంతో గుర్తించడం మానేసి కేవలం డ్యూటీ చేసిందని కొట్టి పారేస్తున్నావు. నీ స్టేటస్ ని, డబ్బుని దయాధర్మంగా ఇచ్చి ఉపకారం చేస్తున్నట్లు మాట్లాడుతూ ధరణి మనస్సును కష్టపెడు తున్నావు. గాయపడిన మనస్సు ఆమెని సంతోషంగా ఉండని స్తుందా?”

రఘు మాట్లాడలేదు.
 “ఇమేజ్ లేదంటూ ధరణిని ఈసడిస్తున్నావు. నిన్ను ప్రేమానురాగా ల తో

చూసుకునే భార్యగా, నీ అభివృద్ధి కోరుకుంటూ నీ ప్రక్కన నిలిచే సపోర్టుగా, పిల్లల్ని క్రమశిక్షణతో పెంచుతున్న తల్లిగా, సమర్థురాలైన గృహిణిగా ధరణి కున్న ఇమేజ్ ని కాదనగలవా? భార్యాభర్తల మధ్య స్నేహం, వ్యక్తిత్వాలపట్ల గౌరవం కూడా ఉండాలిరా రఘు. స్నేహభావం, గౌరవం ఏ ఒక్కరిలో లోపించినా సంసారంలో సంతోషం ఉండదురా. ధరణి పేరుకి తగినట్లు ఓరిమి ఉన్న ఆడది. నువ్వు భర్తగా నెరవేరుస్తున్న బాధ్యతకు ఫేవరని పేరు పెట్టడం సమంజసం కాదు.

కాదని తను ఒక్క మాట అన్నా నువ్వు కోపం తెచ్చుకుని మండిపడతావని, కావు

రంలో కల తలు వస్తాయని తెలుసు. అందుకే మౌనంగా బాధను భరిస్తోంది” అన్నాడు శివరాం. అతని మాటల్లోని నిజాల్ని జీర్ణించుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తూ చాలాసేపు మౌనంగా ఉండిపోయాడు రఘు. మూడు ముళ్ళు వేయించుకున్నప్పటి నుంచి త్రికరణశు

ద్ధిగా తనకు సేవ చేస్తూ దన్నుగా నిలబడిన ధరణిని తను చాలా తేలిక భావంతో చూస్తూ వచ్చాడు. తన ఈసడింపు మాటలకు నొచ్చుకున్న ధరణి ముఖావంగా ఉండటాన్ని నిర్లక్ష్యంగా భావించి కృతజ్ఞత లేదని నిందిస్తూ వచ్చాడు. అన్ని విషయాల్లోనూ తన ఆలోచనలనే అమలుచేస్తూ వచ్చాడు తప్ప ఏనాడూ ధరణితో చర్చించనూలేదు, ఆమె అభిప్రాయాన్ని తెలుసుకోనూలేదు. సమర్థుడైన మగవాడు భార్యతో సంప్రదించడం తనను తాను తక్కువ చేసుకోవడమేనని తన అభిప్రాయం. అందువల్లే భార్య సపోర్టు తనను ముందుకు నడిపిస్తుందని చెప్పుకున్న కుమార్ ఠిని తను హేళన చేసాడు. కానీ కుమార్ ఆడదంటే గౌరవం వున్న సంస్కారి అని, భార్య వ్యక్తిత్వానికి విలువనిచ్చి సంసారంలో సంతోషాన్ని పండించుకునే వివేకి అని గ్రహించలేకపోయాడు. తనలో అటువంటి సంస్కారమూ, వివేకమూ లేకపోబట్టే డబ్బుతోవచ్చే అన్ని సౌకర్యాలు సమకూర్చినా, ధరణిని తప్ప మరో ఆడదాన్ని కన్నెత్తి చూడకపోయినా, తాగి తందనాలు ఆడకపోయినా ఆమెను సంతోష పెట్టలేకపోయాడు. శివరాం బ్రెయిన్ వాష్ చేయబట్టి తన పొరపాటుని ఇప్పటికైనా తెలుసుకోగలిగాడు. ఆత్మవిమర్శ చేసుకుంటున్నట్లు మౌనంగా పచార్లు చేస్తున్న రఘుని కదిలించకుండా వెళ్లి గదుల తలుపులు మూసి తాళాలు వేసి వచ్చాడు శివరాం.

“ఇక వెళదామా రఘు?” అని అడిగాడు.
 శివరాం ప్రశ్నతో ఉలిక్కిపడ్డ రఘు “పద” అంటూ బైటికి నడిచాడు. గేటుకు తాళం పెట్టి దగ్గర్లో వున్న రెస్టారెంటుకు వెళ్లి కాఫీ త్రాగారు. పావుగంట తరువాత శివరాం ఇంటి దగ్గర కారాపాడు రఘు.
 “చిన్నప్పటినుంచీ మీ కుటుంబంలో మనిషిలాగ మెలిగాను రఘు! నీ తప్పు నువ్వు తెలుసుకుని ధరణిని కించపరచకుండా ఉంటావని ఆశించి చనువు తీసుకుని తీవ్రంగా మాట్లాడానురా. సారీరా రఘు! నామీద కోపం పెట్టుకోవద్దరా” అన్నాడు శివరాం కారులోంచి దిగేముందు. రఘు శివరాం చేతిని ఆస్పాయంగా స్పృశించాడు.
 “మన మధ్య సారీలకు, కోపతాపాలకు తావు లేదురా శివా” అన్నాడు ఆర్థంగా.

“తను కొనదల్చిన ఇల్లు నాకూడా నచ్చితేనే కొంటానంటూ మావారు నన్ను తీసుకొని వెళ్లి ఇల్లు చూపెట్టారన్నయ్యా. ఇల్లు నాకు బాగా నచ్చింది. అందుకే కొనాలని నిర్ణయించుకున్నాం. మీరూ, వదిన దగ్గరుండి గృహప్రవేశం జరిపించాలి” ఫోనుచేసి మాట్లాడిన ధరణి గొంతులో ఉరకలు వేస్తున్న ఉత్సాహం.
 ‘రఘు మారాడు’ అనుకున్నాడు శివరాం తృప్తిగా.

ధరణితో పీటలమీద కూర్చుని గృహప్రవేశం జరుపుకుంటున్న రఘు తనకు కనువిప్పు కలిగించిన ప్రాణమిత్రుడు శివరాంకు కళ్లతోనే కృతజ్ఞతలు తెలిపాడు.

